

Plou

Un relat de: [Vitre](#)

Plou.

Plou molt.

Plou tant que no crec que ploqui de veritat.

Surto al carrer,

i els arbres es desfan

i rius de tinta verda i marró

fan via cap a la claveguera més propera,

que fa baixada.

L'asfalt s'enfosa,

i peta a cada petjada

perquè està fet d'aquell plastic de bombolles

amb que emboliquem la fragilitat.

Al cel li cau l'etiqueta

amb el preu,

i l'aigua de la pluja

té regust a clor de piscina municipal.

Et busco,

però no veig a ningú més.

M'agradaria abraçar-te,

però plou tant

que no crec que siguis de veritat.